

[Lone Dybkjær]

egnsudvikling – nu skal jeg nok lade være at nævne ordet støtte eller noget i den stil, for det er ikke det, jeg vil med dette her – kunne se på, om man ikke i højere grad kunne satse på nogle lokale bæredygtige projekter, sådan at man sætse på en anden led, end man gør i dag, med henblik på eksport af viden og produkter, bl.a. naturligvis til nogle af de nye markeder og også til nogle af de eksisterende markeder f.eks. i udviklingslandene.

Så er der spørgsmålet om den konkrete indsats over for enkeltvirksomhederne. Jeg tror, at når vi arbejder med virksomheder, der har mere end 500 ansatte, er det i høj grad et samarbejde om en forsknings- og udviklingsindsats, der skal til, hvorimod når det er virksomheder på mellem 100 og 500 medarbejdere, tror jeg, det er afgørende, at vi f.eks. hjælper dem til at etablere sig internationalt. Der er meget, der tyder på, at en af grundene til, at de ikke kan klare sig, er, at det er for svært for de små virksomheder at gå ud på de internationale markeder, og dér kunne vi måske medvirke i højere grad, end vi gør.

Glønborg (KRF):

Når vi skal tale om udvikling af dansk erhvervsliv i international sammenhæng, er det nødvendigt at skaffe sig overblik og prøve at se en helhed, og jeg takker industriministeren for en besvarelse, som viser, at det faktisk er den måde, industriministeren arbejder på; det føler jeg som en trykghedsskabende faktor.

Hermed være ikke sagt, at alt lykkes for regeringen på erhvervsområdet. Kristeligt Folkeparti har ved flere lejligheder kritiseret regeringen for at lægge byrder på erhvervslivet, bl.a. fordi regeringen er så forhippet på at opnå skattelettelser; det bliver skattelettelser på personskatterne, og det vil sige, at det kommer også lønmodtagere med høje indtægter til gode, men det kommer ofte erhvervslivet til skade.

Men jeg vil ikke deltage i en generel kritik af regeringens erhvervs politik. Vi ved, at regeringen er nødt til at handle efter den virkelighed, som regeringen fungerer i, og det vil sige, at der er en lang række forhold, som en regering ikke selv kan træffe afgørelser om. Man må indrette sig med den udvikling og de forhold, der er, og en regering er også nødt til at se på den politiske virkelighed, som den har at operere i. Mindretalsregeringer har det ikke altid let på dette

område, så det er et spørgsmål om, hvordan oppositionen ter sig.

I øjeblikket kan vi høre, at det store oppositionsparti Socialdemokratiet er i gang med en øvelse sammen med regeringen, hvor man ifølge dagspressen overvejer at lægge en stor byrde på erhvervslivet for at få løst et andet problem. Så jeg synes nok, at vi må konstatere, at Socialdemokratiet har brug for ikke at være alt for skarp i sin kritik af regeringens måde at behandle erhvervslivet på.

Lad os så minde hinanden om, at når vi taler helhed, som vi gør, når vi skal tale erhvervs politik, skal vi huske, at helheden består af enkeltheder. Derfor er det ganske rimeligt, at der i dag har været talt om en række forhold, som vedrører erhvervslivet. Det har været rimeligt, at man har trukket miljøsørgsmål ind, og at man har nævnt CO₂-afgiften. Men der har været talt rigeligt om lige netop den, så den skal jeg forbigå i tavshed.

Vi ved, at skatteforhold, arbejdsmarkeds spørgsmål, uddannelse i bred forstand, international afspænding, infrastruktur osv., alt dette er forhold, som indgår i den helhed, som erhvervslivet må være. Jeg vil gerne minde om, at selv om et moderne erhvervsliv kræver et kompliceret produktionsapparat, er det altså først og fremmest mennesker, det drejer sig om. Bortset fra spørgsmålet om uddannelse, som jo er med til at gøre mennesket til et værdifuldt aktiv for erhvervslivet, har der ikke været talt meget om mennesker i dag. Men kendsgerningen er, at vi aldrig får en sund erhvervsudvikling, hvis vi ikke har glade og interesserede mennesker til at udføre arbejdet. Det er en kendsgerning, vi måske lidt for ofte glemmer, fordi vi taler om pengevilkårene, og vi taler om produktionsapparatet taget i bred betydning.

Kristeligt Folkepartis bidrag til debatten i dag skal være for det første at undlade at vade rundt i de ting, som andre har snakket udmærket og fornuftigt om, og for det andet at pege på mennesket. Mennesket er en del af helheden, erhvervslivet, men jeg gør opmærksom på, at det er en forbrudelse mod menneskets natur at se bort fra, at mennesket også er en del af en anden helhed, nemlig familien. Nu skal jeg ikke i dag gå nærmere ind på familieorganiseringen, altså hvilken form for familie man har, men med familie mener jeg simpelt hen den sammenhæng af mennesker, som enhver menne-